

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoCsp/34/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118314282
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Boborová Sninská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6118314282.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a členov senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a JUDr. Mariána Blahu, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému T. U., nar. XX.XX.D., bytom XXX,XX XXXX/XX, XXX XX F. U., o zaplatenie 806,93 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 25Csp/103/2018-126 zo dňa 15. novembra 2019, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 25Csp/103/2018-126 zo dňa 15. novembra 2019 v napadnutej časti druhej výrokovej vety m e n í tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 331,24 Eur.
- II. Rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 25Csp/103/2018-126 zo dňa 15. novembra 2019 v napadnutej časti tretej výrokovej vety m e n í tak, že žalobcovi priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 %.
- III. Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 25Csp/103/2018-126 zo dňa 15. novembra 2019 prvou výrokovou vetou žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 475,69 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 98,16 Eur od 28.07.2015 do zaplatenia, 5,05 % ročne zo sumy 98,16 Eur od 26.08.2015 do zaplatenia, 5,05 % ročne zo sumy 95,17 Eur od 26.09.2015 do zaplatenia, 5,05 % ročne zo sumy 95,17 Eur od 27.10.2015 do zaplatenia, 5,05 % ročne zo sumy 89,03 Eur od 26.11.2015 do zaplatenia. Druhou výrokovou vetou v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a treťou výrokovou vetou žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 18 % vo výške, o ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu spoločnosť Slovak Telekom, a.s., Bratislava (ďalej len „právny predchodca žalobcu“) uzatvoril dňa 25.01.2013, 18.02.2013, 21.05.2014 a 01.12.2014 so žalovaným zmluvy o poskytovaní verejných služieb (ďalej len „zmluvy o poskytovaní verejných služieb“). V zmysle predmetných zmlúv zriadil právny predchodca žalobcu ako poskytovateľ telekomunikačných služieb žalovanému prístup k dohodnutým službám, za ktoré sa žalovaný zaviazal riadne a včas zaplatiť dohodnutú cenu. V zmysle zmlúv o poskytovaní verejných služieb právny predchodca žalobcu vyúčtoval žalovanému cenu za poskytnuté služby faktúrami XXX,XXs dátumom splatnosti XX.XX.XXXX na sumu 117,96 Eur (žalobca si uplatnil sumu 98,16 Eur), faktúrou VS XXXXXXXXXXXX s dátumom splatnosti 25.08.2015 na sumu 103,15 Eur (žalobca si uplatnil sumu 98,16

Eur), faktúrou VS XXXXXXXXXXXX s dátumom splatnosti 25.09.2015 na sumu 119,96 Eur (žalobca si uplatnil 95,17 Eur), faktúrou VS XXXXXXXXXXXX s dátumom splatnosti 26.10.2015 na sumu 100,16 Eur (žalobca si uplatnil sumu 95,17 Eur), faktúrou VS XXXXXXXXXXXX s dátumom splatnosti 25.11.2015 na sumu 108,83 Eur (žalobca si uplatnil sumu 89,03 Eur), faktúrou VS XXXXXXXXXXXX s dátumom splatnosti 25.05.2016 na sumu 1.000,- Eur (žalobca si uplatnil sumu 331,24 Eur). Žalobca si v tomto konaní uplatnil aj úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Úrok z omeškania zo sumy pokuty 331,24 Eur si žalobca neuplatnil. Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že žaloba je čiastočne dôvodná a že aktívna legitímácia žalobcu je daná na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi žalobcom ako postupníkom a spoločnosťou Slovak Telekom, a.s., Bratislava ako postupcom, uzavretej dňa 21.06.2017, predmetom ktorej bolo postúpenie vymáhaných pohľadávok na žalobcu.

3. Po posúdení námietky premlčania žalobcom uplatneného nároku vznesenej žalovaným súd prvej inštancie zistil, že prvá uplatnená faktúra č. XXXXXXXXXXXX sa stala splatnou dňa 27.07.2015, ďalšie faktúry sa stali splatné po dátume splatnosti prvej faktúry. Žalobca podal žalobu na Okresný súd Banská Bystrica dňa 27.07.2018, t.j. v trojročnej premlčacej dobe od splatnosti prvej z uplatnených faktúr, preto dospel k záveru, že nárok žalobcom bol na súde uplatnený včas. Preto námietku premlčania vznesenú žalovaným súd prvej inštancie vyhodnotil ako nedôvodnú.

4. Z priložených faktúr mal súd prvej inštancie preukázané, že žalovaný nezaplatil cenu poskytnutých služieb, ktoré mu právny predchodca žalobcu fakturoval faktúrami splatnými v období od 27.07.2015 do 25.11.2015 v celkovej výške 475,69 Eur. Na základe uvedených skutočností súd prvej inštancie vyhovel žalobe žalobcu o zaplatenie faktúry č. XXXXXXXXXXXX vo výške 98,16 Eur, faktúry č. XXXXXXXXXXXX vo výške 98,16 Eur, faktúry č. XXXXXXXXXXXX vo výške 95,17 Eur, faktúry č. XXXXXXXXXXXX vo výške 95,17 Eur a faktúry č. XXXXXXXXXXXX vo výške 89,03 Eur. Zároveň vyhovel žalobe o zaplatenie úroku z omeškania určeného v súlade s ustanovením § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka odo dňa nasledujúceho po splatnosti uvedených faktúr. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi uplatnený nárok v tomto rozsahu, pričom povinnosť žalovaného zaplatiť cenu služieb vyplýva zo samotných zmlúv, ale najmä z § 43 ods. 12 písm. b) zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách.

5. Po preskúmaní žalobcom uplatneného nároku z titulu zmluvnej pokuty v sume 331,24 Eur, vyúčtovaného faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou dňa 25.05.2016, súd prvej inštancie dospel k záveru, že dôvodnosť tohto uplatneného nároku čo do právneho titulu i výšky žalobca nepreukázal. Konštatoval, že žalobca právo na zmluvnú pokutu odvíja od zmluvy o poskytovaní verejných služieb a dodatku k tejto zmluve uzavretého dňa 01.12.2014, ktorá je ako typová zmluva uzatváraná vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy, a teda i dojednania o zmluvnej pokute podstatným spôsobom neovplyvňuje, a preto sa nejedná o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie. Žalobca ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalovaným ako spotrebiteľom osobitne nevyjednáva, pretože zmluvná pokuta je dojednaná za rovnakých podmienok vo všetkých zmluvách a žalobca menil len výšku zmluvnej pokuty. Základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. V tejto veci už pri samotnom uzatváraní zmluvy je prísnejšie, resp. výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník zmluvy, a to spotrebiteľ, teda výrazne v neprospech jedného účastníka zmluvy, čo už samo o sebe spôsobuje nerovnováhu v povinnostiach oboch účastníkov. Súd prvej inštancie mal z obsahu spisu preukázané, že ustanovenia o zmluvnej pokute tvorili predtlač dodatku k zmluve bez možnosti voľby jej prijatia alebo odmietnutia. Zmluvná pokuta je dojednaná v bode 3 dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb uzavretého dňa 01.12.2014 podľa zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách. Vzhľadom na charakter dojednania a jeho začlenenia v texte právneho úkonu - dodatku zmluvy, súd prvej inštancie mal za to, že zmluvná pokuta nebola dojednaná individuálne. O individuálnom dojednaní nemožno hovoriť v takom prípade, keď si zákazník zmluvy určitú formu záväzku nemôže vylúčiť, avšak musí prijať celý súbor opatrení a dojednaní ustanovených v zmluve, všeobecných podmienkach a cenníku. Keďže žalovaný v tomto konaní nepreukázal opak v zmysle § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, platí prezumpcia predpokladaná zákonom, že sa nejedná o individuálne dojednanú podmienku. Poukázal na to, že v obdobných právnych veciach (zmluvných pokút) žalobcu už opakovane rozhodli sudy o neprijateľnosti zmluvnej pokuty v dodatkoch k zmluvám o pripojení. Ohľadne čiastočne regresívnej zmluvnej pokute súd prvej inštancie poukázal na rozhodnutie Krajského súdu

Prešov vo veci sp. zn. 15Co/5/2019 zo dňa 25.06.2019. Naviac pokiaľ žalobca uviedol v žalobe vzorec použitý pre výpočet zmluvnej pokuty, podľa ktorého základ pre jeho výpočet sa má znižovať o pomernú časť podľa toho, koľko z doby viazanosti účastník dodrží, súd prvej inštancie uviedol, že aj takáto, postupne sa znižujúca zmluvná pokuta musí byť dojednaná určito a zrozumiteľne, teda platne, čo sa v súdnej veci nestalo. Súd v danom prípade nemá povinnosť zostavovať skutkové tvrdenia a vypočítavať číselné údaje, ktoré majú preukazovať vyčíslený nárok na žalovanú zmluvnú pokutu. Konštatoval, že tento nárok nebolo možné preskúmať, ani vyvodiť, či výpočet zmluvnej pokuty je správny alebo nie. Podľa názoru súdu prvej inštancie iba uvedenie vzorca neodôvodňuje samotné priznanie žalobcovi jeho nárok. Z uvedeného dôvodu súd podanú žalobu v tejto časti ako neopodstatnenú zamietol.

6. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len „CSP“) v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Žalobca mal v konaní iba čiastočný úspech, keď súd žalobe vyhovel v časti o zaplatenie sumy 475,69 Eur (59 %), čo je neúspechom žalovaného. V časti o zaplatenie 331,24 Eur (41 %) /súd prvej inštancie nesprávne uviedol 333,24 Eur/ súd žalobu zamietol, čo je neúspechom žalobcu. Po odpočítaní úspechu žalobcu od úspechu žalovaného, súd prvej inštancie priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 18 %.

7. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti druhej a tretej výrokovej vety podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Odvolanie odôvodnil tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že jeho právny predchodca a žalovaný si dohodli zabezpečovací inštitút zmluvnej pokuty pre prípad porušenia záväzku viazanosti, ktorý bol definovaný v bode 3 Dodatku a že záväzok účastníka riadne a včas platiť cenu za poskytovanie služieb je definovaný aj v ods. 1 písm. b) Dodatku. Žalovaný porušil svoje povinnosti poskytnúť mu zmluvne dohodnuté protiplnenie, t.j. neuhradzoval faktúry vystavené za poskytnuté služby riadne a včas. Zároveň žalovaný uvedenú skutočnosť nijakým spôsobom nerozporoval a ani nepreukázal, pričom súd prvej inštancie toto porušenie zmluvných povinností vôbec nezohľadnil. Namietal, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia absolútne nereflektuje požiadavku ustanovenia § 53 ods. 12 Občianskeho zákonníka. Vyslovil názor, že spôsob, akým došlo medzi stranami k dohode o zmluvnej pokute, je individuálne dojednaný, a to vzhľadom na to, že žalovaný mal možnosť vybrať si mobilný telefón a k tomu poskytovanú službu zo širokej škály ponúkaných tovarov a služieb, k čomu je logicky napočítaná suma zmluvnej pokuty. Zmluvná pokuta predstavuje paušalizovanú náhradu škody, ktorá pôvodnému veriteľovi vznikla v dôsledku nesplnenia záväzku žalovaného zotrvať počas vymedzenej doby viazanosti v zmluvnom vzťahu. Škoda pozostáva z ceny telefónu a sumy, ktorá pôvodnému veriteľovi vznikla v dôsledku poskytnutia iných služieb za akciové ceny práve s ohľadom na dobu viazanosti. Zmluvnou pokutou si zároveň zabezpečuje návratnosť poskytnutej zľavy zo stanovenej ceny poskytovanej služby alebo navrátených zariadení, ktoré boli žalovanému poskytnuté v rámci zvýhodnenej ceny. Základ výšky zmluvnej pokuty uvedený v zmluve, resp. Dodatku, ktorý v závislosti od počtu dní omeškania klesá teda zohľadňuje zľavnenú cenu a v prípade predčasného ukončenia zmluvného vzťahu v dôsledku porušenia povinností zabezpečiť návratnosť prostriedkov investovaných právnym predchodcom žalobcu do poskytnutej zľavy. Mal za zrejmé, že jeho právny predchodca určil základ výšky zmluvnej pokuty vo vzťahu k cene poskytnutého zariadenia a zľavnenej cene za poskytované služby. Dal do pozornosti, že žalovanému bola vyúčtovaná zmluvná pokuta v zníženej výške 331,24 Eur so zohľadnením počtu dní, ktoré uplynuli z doby viazanosti, a to vrátane dní, počas ktorých bol žalovaný ešte pripojený, avšak svoje zmluvné povinnosti riadne a včas platiť cenu za poskytnuté služby si neplnil. Zmluvná pokuta bola v Dodatku vyjadrená regresívnym spôsobom, čo znamená, že základ zmluvnej pokuty vyjadrený v Dodatku sa znižuje o čiastku zodpovedajúcu počtu dní uplynutých z doby viazanosti, t.j. do doby do prerušenia poskytovania služieb, resp. o čiastku zodpovedajúcu obdobiu, počas ktorého si zákazník plní svoje zmluvné povinnosti, ale tiež o čiastku zodpovedajúcu obdobiu, počas ktorého si zákazník síce neplní povinnosť riadne a včas uhrádzať faktúry za poskytované služby, ale poskytovanie služieb mu ešte nie je prerušené. Uvedené je vyjadrené vo vzorci výpočtu zmluvnej pokuty v ods. 3 Dodatku, ktorý je absolútne jasný a určitý. Základ zmluvnej pokuty je uvedený v tabuľke č. 1 Dodatku ako počiatočná suma, ktorá bude klesať. Výška základu zmluvnej pokuty závisí od zákazníkom zvoleného typu programu služieb, poskytnutých benefitov a tiež od typu mobilného telefónu. Na podporu svojich tvrdení poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 19.10.2017, sp.zn. 19Co/142/2016, rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 15.08.2017, sp.zn. 4Csp/24/2016 a rozsudok Okresného súdu Malacky zo dňa 27.10.2017, sp.zn. 7C/256/2016. Žalobca nakoniec uviedol, že sa nestotožňuje ani s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktorým stranám sporu náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mal za to, že bol v spore 100 % úspešný. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie

v napadnutom rozsahu zmenil tak, že vyhovie žalobe v zamietavej časti vo výške 331,24 Eur, prípadne aby ho v tejto časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania.

8. K odvolaniu žalobcu vyjadrenie podané nebolo.

9. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací podľa § 34 CSP, prejednal odvolanie žalobcu v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP, rešpektujúc svoju viazanosť odvolacími dôvodmi podľa ust. § 380 CSP, nenariadil pojednávanie, pretože nepovažoval za potrebné doplniť alebo zopakovať pojednávanie (ust. § 385 ods. 1 CSP) a contrario a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu v časti nepriznanej zmluvnej pokuty vo výške 331,24 Eur a v časti nároku na náhradu trov konania je dôvodné, a preto podľa ust. § 388 CSP v tejto napadnutej časti rozsudok súdu prvej inštancie zmenil.

10. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že žalobca sa v predmetnej veci žalobou proti žalovanému domáhal zaplata sumy 806,93 Eur s príslušenstvom. Právny predchodca žalobcu so žalovaným uzavrel Zmluvy o poskytovaní verejných služieb, predmetom ktorých bolo poskytovanie telekomunikačných služieb podľa zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách v platnom znení. Zo zmlúv o poskytovaní verejných služieb uzavretých medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vyplýva, že obsahuje vyhlásenie žalovaného, že sa zoznámil s obsahom zmlúv, ako aj so Všeobecnými podmienkami a cenníkom, ktoré sa ako súčasť tejto zmluvy zaviazal dodržiavať. Svojím podpisom potvrdil prevzatie Všeobecných podmienok a Cenníka. Podľa bodu 3 písm. c), dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb uzavretého medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným dňa 01.12.2014 porušením záväzku viazanosti je nezaplatenie ceny za poskytnuté služby účastníkom do 45 dní po splatnosti, na základe ktorého vznikne podniku právo na odstúpenie od zmluvy. V bode 3 dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb uzavretého medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným dňa 01.12.2014 sa zmluvné strany dohodli, že porušením záväzku viazanosti vznikne podniku voči účastníkovi právo na zaplataenie vyúčtovanej zmluvnej pokuty. Zmluvná pokuta okrem sankčnej a prevenčnej funkcie predstavuje aj paušalizovanú náhradu škody spôsobenej podniku v dôsledku porušenia záväzku viazanosti vzhľadom na benefity, ktoré podnik poskytol účastníkovi na základe tohto dodatku. Benefity sa rozumie súčet všetkých zliav zo štandardných poplatkov za služby (vrátane doplnkových) podľa cenníka, ako aj zľava z MT, ktorá predstavuje rozdiel medzi reakciou a akciou kúpnu cenou, ak bol účastníkovi na základe tohto dodatku MT poskytnutý. Benefity poskytnuté účastníkovi na základe tohto dodatku sú uvedené v bode 1 tohto dodatku alebo v cenníku. Základom pre výpočet zmluvnej pokuty za porušenie záväzku viazanosti je suma špecifikovaná v tabuľke č. 1, ktorá zohľadňuje benefity poskytnuté účastníkovi podľa tohto dodatku (ďalej len „základ pre výpočet“). Vyúčtovaná suma zmluvnej pokuty bude vypočítaná podľa vzorca, ktorý vyjadruje denné klesanie zo základu pre výpočet počas plynutia doby viazanosti až do dňa ukončenia zmluvy v dôsledku porušenia záväzku viazanosti podľa písm. a) alebo b) predchádzajúceho bodu tohto dodatku alebo do dňa prerušenia poskytovaných služieb v dôsledku porušenia záväzku viazanosti podľa písm. c) predchádzajúceho bodu tohto dodatku: vyúčtovaná suma zmluvnej pokuty = základ pre výpočet - (počet dní uplynutých z doby viazanosti/celkový počet dní doby viazanosti*základ pre výpočet). Zmluvná pokuta je splatná v lehote uvedenej na faktúre, ktorou je účastníkovi vyúčtovaná. Uhradením zmluvnej pokuty zaniká dojednaný záväzok viazanosti, preto účastník zmluvnú pokutu za porušenie záväzku viazanosti zaplatí iba jedenkrát. Z tabuľky č. 1 tohto dodatku vyplýva doba viazanosti 25 mesiacov a že zmluvná pokuta (základ - počiatočná suma, ktorá bude klesať) je 620,-- Eur. Právny predchodca žalobcu žalovanému vyúčtoval zmluvnú pokutu faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou dňa 25.05.2016.

11. Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

12. Podľa § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

13. Podľa § 545a Občianskeho zákonníka neprimerane vysokú zmluvnú pokutu môže súd znížiť s prihliadnutím na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti. Ak veriteľ nie je oprávnený požadovať náhradu škody spôsobenej porušením povinnosti, na ktorú sa zmluvná pokuta vzťahuje, súd prihliadne

aj na výšku škody, ktorá porušením povinnosti vznikla, a na to, o koľko zmluvná pokuta presahuje rozsah vzniknutej škody.

14. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

15. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

16. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

17. Podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

18. Podľa § 53 ods. 4 písm. s) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú, aby spotrebiteľ poskytol zabezpečenie splnenia svojho záväzku v hodnote neprimerane vyššej, ako je výška jeho záväzku vyplývajúca zo spotrebiteľskej zmluvy v čase uzavretia dohody o zabezpečení splnenia záväzku spotrebiteľa.

19. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

20. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným boli uzavreté zmluvy o poskytovaní verejných služieb podľa zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov a dodatky k týmto zmluvám. Uzatvorené zmluvy o poskytovaní verejných služieb a dodatok k zmluve o poskytovaní služieb súd prvej inštancie správne posudzoval podľa zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách a zároveň ako spotrebiteľské zmluvy podľa ustanovení § 52 a nasledujúce Občianskeho zákonníka, pretože je nesporné, že právny predchodca žalobcu pri uzatváraní a plnení zmlúv konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka) a žalovaný, ktorý je fyzickou osobou pri uzatváraní a plnení týchto zmlúv nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, teda vystupoval ako spotrebiteľ (§ 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka). Žalobca v danom prípade preukázal platné uzavretie zmlúv o poskytovaní verejných služieb a dodatkov, od ktorých odvodzuje svoje nároky. Právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je spotrebiteľským vzťahom a uzatvorené zmluvy sú spotrebiteľskými zmluvami. Vzhľadom na uvedené bolo povinnosťou súdu prvej inštancie skúmať, či uvedené spotrebiteľské zmluvy obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky alebo nie tak, ako to správne urobil aj súd prvej inštancie.

21. Súd prvej inštancie však nesprávne posúdil individuálnosť dojednania o zmluvnej pokute vyplývajúce z dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb zo dňa 01.12.2014. Ustanovenie o zmluvnej pokute je súčasťou dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb zo dňa 01.12.2014, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy o poskytovaní verejných služieb. Žalovaný uvedený dodatok podpísal, čím prejavil svoj súhlas s uzatvorením tohto dodatku vrátane ustanovenia o zmluvnej pokute. Zo spôsobu uzavretia dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb zo dňa 01.12.2014 je teda zrejmé, že žalovaný predtým, ako tento dodatok podpísal, mal možnosť oboznámiť sa s obsahom tohto dodatku, ktorého súčasťou je aj ustanovenie o zmluvnej pokute. Odvolací súd preto dospel k záveru, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu záveru, že ustanovenie o zmluvnej pokute dojednanej v uvedenom dodatku nebolo individuálne dojednané, a teda že je neplatné. Z uvedeného dôvodu odvolací súd dospel k záveru, že námietka žalobcu, že dohoda o zmluvnej pokute je individuálnym dojednaním, ktoré nepredstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku je dôvodná.

22. Podľa vyššie citovaného ustanovenia § 544 Občianskeho zákonníka zmluvnú pokutu je možné dohodnúť len písomne a v dohode musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia. Z povahy zmluvnej pokuty vyplýva, že ide o akcesorický záväzok, ktorý je viazaný na hlavný záväzok a nesplnenie si povinnosti z neho vyplývajúcej. Občiansky zákonník obligatórne vyžaduje existenciu písomne dohodnutej zmluvnej pokuty. Dohodu o zmluvnej pokute možno uzavrieť súčasne s hlavným záväzkom alebo až následne po jeho uzavretí. Zmluvná pokuta ako paušalizovaná náhrada škody musí byť dohodnutá dostatočne jasne tak, aby nevzbudzovala u účastníkov žiadne pochybnosti o jej výške, prípadne o spôsobe jej výpočtu. V danom prípade zmluvná pokuta bola medzi zmluvnými stranami dohodnutá v dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb zo dňa 01.12.2014 v bode 3, v ktorom bol vyjadrený aj spôsob jej výpočtu so vzorcom, z ktorého je zrejmý výpočet zmluvnej pokuty, pričom základ a doba viazanosti potrebné pre jej výpočet je uvedený v tabuľke č. 1 tohto dodatku. Žalobca v konaní preukázal porušenie povinnosti žalovaným uhrádzať cenu za poskytnuté elektronické komunikačné služby riadne a včas a následný vznik jeho nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty v dôsledku porušenia zmluvných povinností žalovaným. Preto si v súlade s bodom 3 dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb zo dňa 01.12.2014 proti žalovanému uplatnil aj zmluvnú pokutu vypočítanú zo základu zmluvnej pokuty vo výške 620,-- Eur uvedenej v tabuľke č. 1 tohto dodatku, počtu dní uplynutých z doby viazanosti 340 dní a celkového počtu dní doby viazanosti 730 dní, predstavujúcich 25 mesiacov podľa tabuľky č. 1 tohto dodatku. Odvolací súd tiež takto dohodnutú zmluvnú pokutu nepovažoval za neprijateľnú podmienku. Odvolací súd preto dospel k záveru, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu záveru, že takto dohodnutá, postupne sa znižujúca zmluvná pokuta nie je dojednaná určito a zrozumiteľne, teda platne.

23. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

24. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

25. Vzhľadom na to, že odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, ktorou súd prvej inštancie žalobu v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 331,24 Eur zamietol zmenil, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil aj v napadnutej časti tretej výrokovej vety, ktorým súd prvej inštancie žalobcovi proti žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu a neúspechu strán sporu v konaní. Odvolací súd dospel k záveru, že žalobca mal v predmetnom konaní úspech v plnom rozsahu, a preto v súlade s § 255 ods. 1 CSP má nárok na náhradu trov prvoinštančného konania proti žalovanému, ktorý v konaní úspech nemal v rozsahu 100 %.

26. S poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie predmetnú vec nesprávne právne posúdil, a preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti druhej výrokovej vety podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 331,24 Eur a v napadnutej časti tretej výrokovej vety podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalobcovi priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 %.

27. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP, v nadväznosti na § 255 ods. 1 CSP. Žalobca mal v odvolacom konaní úspech plnom rozsahu. Odvolací súd preto žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100 %.

28. O výške náhrady trov konania pred súdom prvej inštancie a odvolacieho konania rozhodne v súlade s § 262 ods. 2 v nadväznosti na § 251 CSP súd prvej inštancie.

29. Rozsudok bol jednohlasne schválený členmi odvolacieho senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).